

יקרבו כולם, ויחשוב הכהן בשעת ההקרבה של כל קרבן: זה הקרבן יקרב לשם מי שהוא בעליו, וזה הקרבן יקרב לשם מי שהוא בעליו. על אף שאין ידוע איזה קרבן שייך לאיזה אדם.

ה. ואם נתערבו בהמות קדשים בבהמות קדשים⁽⁴⁾, מין בשאינו מינו, כגון שלמים בעולות, שאין מתן דמן והקטרת אימוריהן שוה, ואי אפשר להקריבן משום שאין אפשרות לעבוד שתי עבודות סותרות – ירעו כולן עד שיסתאבו. ומשיפול בהן מום, יטול בעליהן מעות ויחלל את קדושת הבהמות על אותן המעות, בצורה דלהלן:

ויביא הבעלים מעות בשיווי דמי היפה שבהן לצורך חילול הקדושה ממין זה, עבור אחד המינים שהתערבו. ושוב יביא מעות בשיווי דמי היפה שבהן לצורך חילול הקדושה ממין זה, דהיינו, עבור המין השני. כי היות ולא ידוע אם הקרבן היפה הוא עולה או שלמים, הרי הוא חייב לחלל כל אחד מהם על דמים בשיווי היפה שבין שניהם. ויפסיד המותר מביתו, שצריך להביא עתה שני קרבנות יפים, שיהיה כל אחד שווה כמו הקרבן היפה שביניהם.

ו. ואם נתערבו עולה או שלמים בכבוד

ובקרבן מעשר, שלא נאמר בהם גאולה ופדיון, אלא היות ונופל בהם מום הם נאכלים במוםם ללא פדיון, הרי כל זמן שהם תמימים אי אפשר להקריבם [אם נתערבו בשלמים – משום שהבכור והמעשר טעונים מתנת דם אחת ואינם טעונים סמיכה, ולא נסכים. ואילו שלמים טעונים שתי מתנות דם שהן ארבע, וטעונים סמיכה ונסכים. ואם נתערבו בעולה – נתווסף חילוק נוסף, שעולה מוקטרת כליל, ואילו בכור ומעשר רק אימוריהן מוקטרים], ולפיכך ירעו כולן עד שיסתאבו, ואז לא ייפדו כולן, כי בכור ומעשר אינן נפדין. אלא, יביא מעות בדמי אותו הזבח שאינו בכור ומעשר, ויחלל את קדושת הזבח על דמים אלו [ואותן הדמים יהיו בשיווי היפה שבהן], ויאכלו כולן בכבוד וכמעשר שנפל בהן מום, שנוהגים בהם כבוד בכך שאינן נשחטין ואינן נמכרים באיטליו, ואינם נשקלין בליטרא, משום שנאמר בהן "לא ימכרו". [ואילו בשאר הקרבנות, שלא נאמר בהם "לא ימכרו", אין מקפידים כל כך בכבודם, כדי שיהיה רווח להקדש במכירתם].

ז. הכל יכולין להתערב, כל שני מיני זבחים יכולים להתערב מבלי שנוכל להבחין בכל אחד מהן איזה קדושה יש בו, חוץ מן

רק בתערובת של דבר לח בלח ולא בתערובת של יבש ביבש, ואם כן כן מתבטל הקודש האחד בשני קדשים אחרים, ודינו כמותם, יש לומר, שאפשרות הפדיון של שלשתם נחשב כ"הוכר האיסור", שאחד בא עבור הקודש האחד, והשנים עבור הקודש השני.

אם ההקצאה צריכה להיות במעשה או די בדיבור.

4. המקדש דוד [יח ה] דן האם מדובר בתערובת של אחד באחד, או אפילו בתערובת של אחד בשניים, ואף על פי שאמרו התוס' [עז ב] שהדין שאין עולים מבטלים זה את זה נאמר